

ELS MORRALS D'EN BAUMES

“Morral d'En Baumes a Tavertet” es troba fins i tot en un diccionari de Joan Coromines en esmentar-lo com a exemple de derivat de “morro”. Hi ha, però, dos morros, que es troben venint de l'Esquirol cap a Tavertet després de passar per la casa de les Baumes; el primer que es troba, que per cert, és indicat com a mirador i lloc ideal per fer fotografies, per als autòctons de la contrada es coneix com a morral Xic i el que es troba a uns 200 metres més enllà, des d'on es veu l'encantador salt de Molí-bernat al final de la pregonia raconada, es coneix com el morral Gros. No sabem perquè s'escau així, ja que des del Xic es domina molta més panoràmica que des del Gros; pensem que li pot venir de què a la punta del morral Gros, just per on passa la carretera, i abans el camí ral, antigament hi havia un bloc de pedra baixada del cinglot de la part de dalt, un bloc quadrangular que, encara que no ho recordo gai-

re, deuria tenir un metre i mig de llargada per un d'amplada i uns 80 cm de gruix, curiosament assegut damunt de quatre pedres que l'aguantaven a un pam del sòl. En fer la carretera el famós bloc del morral Gros va desaparèixer.

Per altra banda al morral Xic també hi havia un roc, i encara hi és a la vora de l'antic camí, però de molt reduïdes dimensions: té 1,25 metres de llargària per 60 cm d'ample i 20,6 de gruix; això es fa pensar que, tal vegada, aquestes circumstàncies eren el que feien variar o capgirar els topònims. No cal dir el nombre de gent que ben sovint s'hi aturen per gaudir de la bella vista del poble de Tavertet i del sot de Balà. Fins i tot en fer la carretera, els tècnics van tenir la bona pensada de fer-hi un desviament per aparcar els cotxes i poder mirar amb tota tranquil·litat. Llàstima que no va poder ser així al Morral Gros ja que no hi queda lloc.

Jordi Sanglas

UNA VEGADA HI HAVIA...(Continuació)

Seguírem la investigació:

-Aleshores, alguna vegada es deuen trobar aquestes pedres?

-Això “diuen”. Jo no n'he vistes mai cap, però “algú” n'ha arrebegada una i “algú diu” haver-ne tingut a les mans. “Sembla” que són arrodonides i polides. Les *pedres de llamp* porten bona sort, almenys és “el que deien” els nostres avis.

No hi fa res que els contes de la Florentina siguin fantasiosos, que les basardes de la Montserrat apareguin un tant visionàries o que la pedra de llamp, mig descrita pel Miquel, resulti ser una destrat neolítica. La ve-

ritat comprovada científicament segons els coneixements actuals, no està renyida amb moltes “veritats” d'altres moments. Hi ha vivències que tenen com a evidents els fets o els fenòmens que la tradició ha transmès de forma directa, amb paraula viva, per mitjà de persones que es creuen allò que els envolta. Certeses absolutes?, realitats convertides en llegenda?, enigmes no descoberts?... La cultura del poble porta a dins molta saviesa que ens pot fer pensar.

Jordi Gumí

EMBOTITS
MANUEL COLOM, SL

c. Major, 28 i 30
08569 CANTONIGRÒS

Tel. 856 50 58
(Barcelona)

H**STAL ****
ESTRELLA

RUPIT
Tel. 93 852 20 05